

MISSIONARY VOCATION OF OUR CHURCH

Thursday, January 1 Січня, Четвер 2026

Обрізання Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа. Св. Василя Великого, архієп. Кесарії Каппадокійської

The Circumcision of Our Lord, St. Basil the Great, New Year's Day

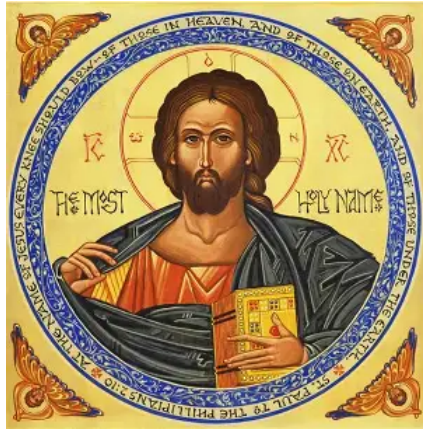
Epistle / Апостол - Колосян / Colossians 2, 8-12

Gospel / Євангеліє - Луки / Luke 2, 20-21; 40-52

Missionary Teaching on Parish Level: The Naming of Our Lord Jesus Christ

In the Eastern Catholic tradition, the feast of the Naming of Our Lord Jesus Christ, rooted in Luke 2:20-21 and 2:40-52, offers rich material for missionary teaching at the parish level. These passages, centered on the circumcision and naming of Jesus and His time in the temple, emphasize His identity as both divine and human, guiding parishes in their evangelizing mission.

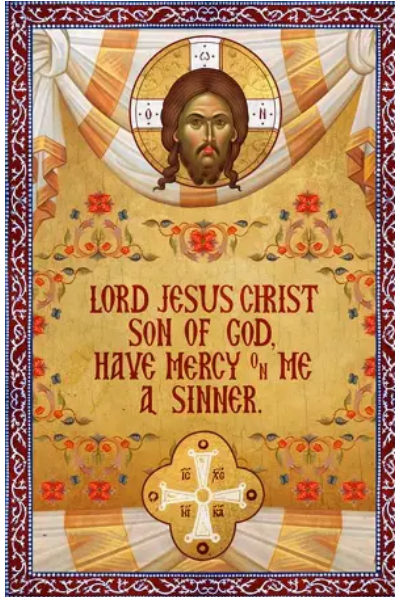

Luke 2:20-21 describes the shepherds' joyful response to the newborn Christ and His naming on the eighth day, fulfilling Jewish covenantal law (Genesis 17:12). In Eastern Catholic theology, the naming of Jesus - "Yeshua," meaning "God saves" - reveals His divine mission as Savior. Parish missionaries can teach that this act of naming signifies God's personal call to each believer, mirrored in the chrismation and baptismal rites of Eastern Catholics. Through liturgical catechesis, such as during the Divine Liturgy or festal vespers, parishes can highlight how Jesus' name invokes salvation, encouraging the faithful to live as witnesses to this salvific identity. This fosters a missionary spirit, urging parishioners to share the transformative power of Christ's name in their communities.

Luke 2:40-52, recounting Jesus' growth and His teaching in the temple at age twelve, underscores His divine wisdom and human obedience. In the Eastern tradition, this passage reflects the mystery of the Incarnation, where Christ's divine and human natures are united. Parishes can draw on this to teach theosis - divinization - inviting the faithful to grow in holiness through prayer, fasting, and participation in the mysteries (sacraments). Jesus' submission to Mary and Joseph models humility, a virtue emphasized in Eastern spirituality. Missionary teaching at the parish level can use this narrative to inspire families and youth to discern their divine calling while remaining faithful to communal and familial duties.

In Eastern Catholic parishes, missionary efforts rooted in these scriptures are expressed through vibrant liturgical life and iconography, which visually proclaim Christ's identity. Homilies, catechetical classes, and parish missions can connect the Naming of Jesus to the faithful's call to bear Christ's name as missionary disciples. By fostering prayerful encounters with the Lord through the Jesus Prayer or icon veneration, parishes empower believers to embody Christ's salvific mission in daily life, extending His Holy name's transformative power to others through acts of charity, humility, and evangelization.

FOLLOW UP MEDITATION:

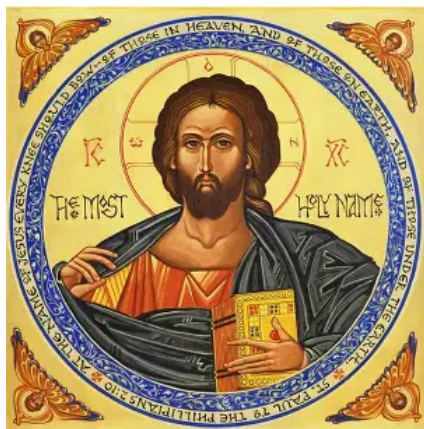
The “Jesus Prayer” is an ancient short prayer central to Eastern Christianity. It is used by monastics as well as by laity as a means of achieving stillness of the soul and connection with God. By repeating this prayer, one can fulfil St. Paul’s suggestion to “pray without ceasing”, for when it is prayed long enough, the prayer tends to pray itself within the heart.

ACTIVITY THIS WEEK: This week let us introduce the Jesus Prayer into our prayer life, or renew it if we have perhaps lapsed in using it as a means to connect with our Lord. We start by quieting ourselves and, with each breath, slowly repeat the words: “Lord Jesus Christ, Son of God, have mercy on me, a sinner.”

Місійне вчення на парафіяльному рівні: Іменування Господа нашого Ісуса Христа

У традиції Східної Католицької Церкви свято Іменування Господа нашого Ісуса Христа, що ґрунтується на Луки 2:20-21 та 2:40-52, пропонує багатий матеріал для місійного вчення на парафіяльному рівні. Ці уривки, що зосереджені на обрізанні та іменуванні Ісуса, а також Його перебуванні в храмі, підкреслюють Його ідентичність як Бога і людини, спрямовуючи парафії у їхній євангелізаційній місії.

Луки 2:20-21 описує радісну реакцію пастухів на народження Христа та Його іменування на восьмий день, що відповідає єврейському заповіту (Буття 17:12). У східнокатолицькій теології іменування Ісуса - «Ісус», що означає «Бог спасає» - відкриває Його божественну місію Спасителя. Парафіяльні місіонери можуть навчати, що цей акт іменування символізує особистий поклик Бога до кожного віруючого, відображений у таїнствах хрещення та миропомазання у східних католиків. Через літургійну катехизацію, наприклад, під час Божественної Літургії чи святкових вечірень, парафії можуть підкреслити, як ім'я Ісуса закликає до спасіння, спонукаючи вірних жити як свідки цієї спасительної ідентичності. Це сприяє місійному духу, заохочуючи парафіян ділитися перетворювальною силою імені Христа у своїх громадах.

Лука 2:40-52, що розповідає про зростання Ісуса та Його навчання в храмі у дванадцятирічному віці, підкреслює Його божественну мудрість і людську покору. У східній традиції цей уривок відображає таємницю Втілення, де божественна і людська природа Христа об'єднані. Парафії можуть використовувати це для навчання про теозис - обожествлення - запрошуючи вірних зростати у святості через молитву, піст і участь у Таїнствах. Покора Ісуса перед Марією та Йосифом є прикладом смирення, чесноти, підкресленої у східній духовності. Місійне вчення на парафіяльному рівні може використовувати цю розповідь, щоб надихати сім'ї та молодь розпізнавати своє божественне покликання, залишаючись вірними громадським і сімейним обов'язкам.

У східнокатолицьких парафіях місійні зусилля, що ґрунтуються на цих писаннях, виражаються наприклад через живу літургійну традицію та іконографію, які візуально проголошують ідентичність Христа. Проповіді, катехитичні заняття та парафіяльні місії можуть пов'язувати Найменування Ісуса із покликанням вірних носити ім'я Христа як учнів місії. Сприяючи молитовним зустрічам з Господом через Ісусову молитву чи шанування ікон, парафії надихають віруючих втілювати спасительну місію Христа у повсякденному житті, поширюючи перетворювальну силу Його святого імені через діла милосердя, смирення та євангелізації.

ДОДАТКОВА МЕДИТАЦІЯ:

Ісусова молитва» – це давня коротка молитва, що є центральною у східному християнстві. Вона використовується як ченцями, так і мирянами як засіб досягнення душевного спокою та зв'язку з Богом. Повторюючи цю молитву, можна виконати пораду святого ап. Павла «моліться безперестанку», бо коли її молитесь достатньо довго, молитва, як правило, молиться сама в серці.

ЗАВДАННЯ ЦЬОГО ТИЖНЯ: Цього тижня давайте введемо Ісусову молитву в наше молитовне життя або відновимо її, якщо ми, можливо, перестали використовувати її як засіб зв'язку з нашим Господом. Почнемо з того, що заспокоїмо себе, і з кожним подихом повільно повторюємо слова: «Господи Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішного».